

CCE-A2

CERTIFIKOVANÁ ZKOUŠKA Z ČEŠTINY PRO CIZINCE

ÚROVEŇ A2

INFORMACE O NOVÉ PODOBĚ ZKOUŠKY

PLATÍ OD 1.5.2020

Univerzita Karlova, Ústav jazykové a odborné přípravy
Vratislavova 10/29, 128 00 Praha 2, Česká republika
Veškerá práva vyhrazena © 2020

ÚSTAV JAZYKOVÉ
A ODBORNÉ PŘÍPRAVY
Univerzita Karlova

www.ujop.cuni.cz/cce

Obsah

1	Úvodní informace.....	2
2	Obecné informace o zkoušce CCE–A2.....	3
2.1	Komu je zkouška určena?	3
2.2	K čemu lze využít certifikát ze zkoušky CCE–A2?	3
2.3	Co je to úroveň A2 a co se očekává od úspěšného kandidáta?	3
3	Struktura a obsah zkoušky CCE–A2	5
3.1	Struktura zkoušky	5
3.2	Nejdůležitější změny oproti původní podobě CCE–A2	5
3.3	Obsah zkoušky a ověřované dovednosti	6
3.3.1	Část 1: Čtení s porozuměním	6
3.3.2	Část 2: Poslech s porozuměním	7
3.3.3	Část 3: Psaní	7
3.3.4	Část 4: Mluvení	8
3.4	Zadávání zkoušky a postup při řešení a zápisu odpovědí	10
4	Sestavování srovnatelných variant testu.....	11
4.1	Před zkouškou	11
4.1.1	Vývoj úloh	11
4.1.2	Sestavování variant testu	12
4.1.3	Ostré testování	13
4.2	Po zkoušce.....	13
4.2.1	Osvědčení (Certifikát).....	14

1 Úvodní informace

Tato publikace představuje novou podobu Certifikované zkoušky z češtiny pro cizince na úrovni A2 (dále CCE–A2), která je platná od 1. 9. 2019. Změny se týkají v tuto chvíli pouze receptivních dovedností, tedy subtestů Čtení s porozuměním a Poslech s porozuměním. Subtesty Psaní a Mluvení jsou prozatím ponechány v nezměněné podobě.

Účelem tohoto dokumentu je popsat strukturu a obsah zkoušky, způsob zadávání zkoušky (administraci zkoušky), zpracování výsledků a také to, jak jsou výsledky interpretovány a sdělovány.

Text obsahuje hypertextové odkazy na modelovou variantu nově připravené zkoušky a na další důležité dokumenty, které mohou napomoci tomu, aby si čtenář vytvořil ucelenou představu o zkoušce.

2 Obecné informace o zkoušce CCE–A2

CCE–A2 je mezinárodní zkouška prokazující úroveň dosažených znalostí a dovedností v českém jazyce. Zkouška CCE–A2 je připravována tak, aby komunikační situace, ověřované cíle a obtížnost položek odpovídaly úrovni A2 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky¹ (dále SERRJ).

Zkoušky CCE na všech úrovních, tedy i CCE–A2, splňují 17 minimálních standardů kvality mezinárodní organizace ALTE (The Association of Language Testers in Europe) a obdržely značku kvality Q (tzv. Q Mark) udělovanou zkouškám, které úspěšně prošly externím auditem.

2.1 Komu je zkouška určena?

Zkouška CCE–A2 ověřuje jazykovou úroveň A2 podle SERRJ, tzn. že nezahrnuje žádný specifický obsah – není tedy vázána na žádný konkrétní kurz nebo učební materiál. Ke zkoušce CCE–A2 se tedy může přihlásit kdokoli starší 16 let, jehož mateřským jazykem NENÍ čeština.

Úspěšný kandidát se může prokázat certifikátem s výsledky celé zkoušky i jednotlivých částí (subtestů).

2.2 K čemu lze využít certifikát ze zkoušky CCE–A2?

Úspěšné vykonání zkoušky CCE–A2 usnadňuje přístup ke vzdělávání na vysokých školách v České republice, neboť zkoušku na úrovni A2 požaduje a uznává několik fakult ([viz seznam zde](#)) pro přijetí do studijních programů vyučovaných v českém jazyce.

Absolvování zkoušky CCE–A2 může také sloužit k prokázání osobního pokroku ve studiu českého jazyka a jako motivace pro další studium.

Uživatel jazyka na úrovni A2 se dokáže jednoduchým způsobem vypořádat s každodenními situacemi a využívat jazykové funkce, které mu umožní společensky vhodně komunikovat v nejběžnějších komunikačních situacích. Ještě však není zcela samostatným uživatelem a úspěch komunikace závisí také na zapojení partnera/ů v komunikaci.

2.3 Co je to úroveň A2 a co se očekává od úspěšného kandidáta?

Pro uživatele jazyka na úrovni A2 je typická schopnost obstat při jednoduché a přímé interakci v obchodě, na poště nebo v bance; dokázat se zorientovat v používání veřejné dopravy, porozumět základním pokynům a instrukcím. Také základní společenskou interakci již uživatel jazyka na úrovni A2 zvládne, je-li mu jeho komunikační partner ochotný pomoci. V omezené míře dokáže produkovat písemné či mluvené výpovědi a popsat konkrétní situace, problémy, předměty nebo osoby a vyprávět o událostech, které se ho bezprostředně týkají.

Kandidáta, který úspěšně vykonal zkoušku CCE–A2, tedy lze charakterizovat jako uživatele českého jazyka, který prokázal tyto dovednosti a znalosti:

Při čtení dokáže pracovat s krátkými, jednoduchými texty, které se vztahují k běžným situacím a obsahují velmi frekventovanou slovní zásobu související s každodenním životem nebo s prací a určitý

¹ Společný evropský referenční rámec pro jazyky. Jak se učíme jazykům, jak je vyučujeme a jak v jazycích hodnotíme. Olomouc 2002 a Companion Volume with new descriptors dostupné z <https://rm.coe.int/cefr-companion-volume-with-new-descriptors-2018/1680787989>.

podíl internacionalismů. Rozumí informačnímu obsahu jednoduché osobní korespondence i velmi běžných typů formální korespondence (dotazníky, objednávky, potvrzení apod.). Dokáže vyhledat konkrétní podstatnou informaci v prakticky orientovaných nebo popisných textech předvídatelné povahy psaných jednoduchým jazykem (cestovní průvodce, krátké novinové zprávy, recepty, inzeráty, prospekty, jídelní lístky, jízdní řády, různé typy seznamů, popisy zboží...). Dokáže porozumět nápisům, značením, oznámením na veřejných místech a instrukcím a pokynům psaným v bodech, zejména jsou-li doprovázeny ilustracemi. Dokáže porozumět hlavním bodům krátkých zpráv, popisů a vyprávění, např. v novinách a časopisech, o běžných událostech a porozumět v nich hlavním bodům, zejména pokud obsahují nápomocné vizuální stimuly a jejich obsah a struktura jsou předvídatelné (adaptováno dle SERRJ, s. 71–73 a Companion Volume s. 60–65).

Při poslechu dokáže uživatel jazyka na úrovni A2 sledovat velmi pomalou a jasně artikulovanou řeč, s dlouhými pauzami, které mu pomáhají vnímat význam řečeného. V takové řeči dokáže např. určit téma, rozpoznat, zda spolu mluvčí souhlasí, sledovat, jak se rozvíjí společenská konverzace; u komunikátů určených širšímu publiku (pokyny, hlášení) dokáže porozumět informačnímu obsahu promluv, pokud se týkají každodenních aktivit a situací, se kterými se může často setkávat ve veřejném prostoru (hlášení v supermarketu, na nádraží apod.), a zachytit v nich klíčovou informaci (adaptováno dle SERRJ, s. 68–70 a Companion Volume s. 55–59).

Při psaní dokáže napsat krátký jednoduchý text o běžných skutečnostech a událostech ze svého okolí, např. o rodině, o různých lidech, známých místech. Umí napsat jednoduchý osobní dopis vyjadřující poděkování nebo omluvu. Při tom dokáže používat nejběžnější spojovací výrazy a základní jazykový repertoár pro každodenní předvídatelné situace, ovládat každodenní výrazy, používat základní typy vět a osvojených frází. Dokáže vhodně užívat jazykových prostředků z hlediska sociolingvistického.

V ústní interakci s okolím i při samostatném projevu dokáže odpovídat na jednoduché otázky a reagovat na ně, popsat každodenní skutečnosti týkající se rodiny, školy, práce, volného času, popsat své plány, zvyky, osobní zážitky, dokáže sdělit, co dělal v minulosti a mluvit o tom, co bude dělat např. večer, o víkendu. Dokáže vyjádřit, co má a co nemá rád, co se mu líbí a nelíbí, požádat o zboží a služby, zeptat se na informace v obchodě, na poště, v bance, v restauraci, v hotelu apod. Dokáže si vyžádat informace o cenách, počtu, množství a požádat o informace o cestování. Vyslovuje dostatečně jasně a srozumitelně navzdory cizímu přízvuku a v základních komunikačních situacích vhodně užívá základní jazykové prostředky z hlediska sociolingvistického.

3 Struktura a obsah zkoušky CCE–A2

Zkouška CCE–A2 se skládá ze 4 částí neboli subtestů: Čtení s porozuměním, Poslech s porozuměním, Psaní a Mluvení. Celou modelovou variantu zkoušky si můžete prohlédnout nebo stáhnout [zde](#).

Subtesty ověřující úroveň receptivních dovedností ve čtení a poslechu byly v průběhu roku 2017–2018 významně revidovány a do modelové varianty byly zařazeny zcela nové modelové úlohy ilustrující tuto změnu.

Následující popis a modelová varianta zkoušky CCE–A2 poskytují informace o tom,

- jak zkouška vypadá, jak je dlouhá a jaké má části (oddíl 3.1),
- jaké jsou nejdůležitější změny oproti původní podobě zkoušky (oddíl 3.2),
- jaký obsah lze očekávat a jaké dovednosti je nutné prokázat v jednotlivých subtestech, resp. úlohách (oddíl 3.3),
- jak postupovat při řešení úloh, jakým způsobem a kam řešení/odpovědi zapisovat (oddíl 3.4),
- jak se sestavují srovnatelné varianty a jak se zkouška vyhodnocuje (oddíl 4),
- jak vypadá a jaké informace obsahuje certifikát (oddíl 4.2).

3.1 Struktura zkoušky

CCE–A2	ČTENÍ S POROZUMĚNÍM		POSLECH S POROZUMĚNÍM		PSANÍ		MLUVENÍ
Počet úloh	4	Přestávka minimálně 10 minut.	4	Přestávka minimálně 10 minut.	2	Pořadí kandidátů se losuje. Přestávka minimálně 20 minut.	2
Počet úkolů	20		20		-		
Délka zkoušky	40 minut		25–30 minut		40 minut		8–10 minut (jeden kandidát)
Maximální počet bodů	20		20		25		25
Hraniční skóre (60 %)	12		12		15		15

Pro úspěšné složení zkoušky je třeba dosáhnout hraničního skóru 12 bodů (tj. 60 %) v částech Poslech a Čtení s porozuměním a 15 bodů (tj. 60 %) v částech Psaní a Mluvení.

3.2 Nejdůležitější změny oproti původní podobě CCE–A2

Změny ve zkoušce jsou důsledkem revize a porovnání ověřovaných dovedností (v původních subtestech Čtení s porozuměním a Poslech s porozuměním) s tím, jak je definuje externí standard (SERRJ a nově také Companion Volume) a jaké jsou potřeby kandidátů, kteří si volí zkoušku CCE–A2. Takto vznikla nová podoba konstruktů zkoušky, tedy zjednodušeně toho, co je zkouškou ověřováno a k čemu se vztahuje interpretace výsledků. Z této nové definice konstruktů vzešla nová podoba dvou zmíněných subtestů (Čtení s porozuměním a Poslech s porozuměním).

Vnější struktura zkoušky zůstala podobná, tedy 4 úlohy ve Čtení a 4 úlohy v Poslechu, ale snížil se počet úkolů, a tím i bodů, z 25 na 20 v obou subtestech. Vnitřní struktura subtestů se změnila podstatněji a dotkla se formátu některých úloh, tj. testovacích technik, počtu alternativ u úloh s výběrem odpovědi, délky textů atd. Níže uvádíme výčet změn podrobněji.

Čas na vypracování subtestu Čtení s porozuměním se zkrátil ze 45 minut na 40 minut. To, že je tento časový limit dostatečný, bylo ověřeno a potvrzeno v pretestacích. U Poslechu s porozuměním došlo k navýšení z 20–25 minut na 25–30 minut.

Délka textu pro Čtení s porozuměním se změnila zejména v úloze 4, kde došlo k výraznému zkrácení textu na přibližně jednu třetinu, u ostatních úloh je délka textu velmi podobná. Délka poslechových textů se také proměnila jen nepatrně, spíše v závislosti na tom, jak jsou rozloženy úkoly v subtestech. Celková délka Poslechu je téměř totožná s původní podobou této části zkoušky.

Ve Čtení i v Poslechu s porozuměním byly úkoly s výběrem odpovědi ze 4 alternativ nahrazeny úkoly s výběrem odpovědi ze 3 alternativ, neboť se dlouhodobě ukazovala nefunkčnost čtvrté alternativy.

Ve Čtení se změnila testovací technika u úlohy 2 – místo úkolů s výběrem ze čtyř možností je nyní použita technika vícenásobného přiřazení, tzn. že některé nabízené možnosti mohou být použity jako správná odpověď opakovaně. U úlohy 4 je nyní místo techniky přiřazování užitá technika výběru ze tří možností a počet textů se snížil z pěti na dva.

V Poslechu s porozuměním byla zařazena úloha obsahující úkoly se stručnou odpovědí (úloha 2), výrazně se navýšil počet dialogických textů oproti textům monologickým. Zařazena byla také úloha 3, která je inovativní odlišným postupem řešení: kandidáti si vyslechnou krátký dialog a vybírají z nabídky tři alternativy správné pokračování dialogu – repliku jednoho z hovořících.

U Čtení s porozuměním je ověřována především pro úroveň A2 klíčová dovednost vyhledat konkrétní informace (cca 50–65 % úkolů), dále pak dovednost vyhledat a porozumět informacím (25–35 % úkolů) a porozumět tématu nebo obecnému smyslu textu (10–15 % úkolů). V Poslechu s porozuměním je ověřována dovednost vhodně reagovat v konkrétních situacích (20 % úkolů), pro A2 klíčová dovednost porozumět konkrétním a jednoduchým informacím (60 % úkolů) a dovednost rozpoznat téma promluvy (20 % úkolů).

3.3 Obsah zkoušky a ověřované dovednosti

3.3.1 Část 1: Čtení s porozuměním

První částí zkoušky je subtest Čtení s porozuměním. Má celkem 4 úlohy.

Úloha 1 obsahuje 1 krátký faktografický text a celkem 6 úkolů. Úkoly ověřují dovednost vyhledat konkrétní a předvídatelné informace v textu a pochopit hlavní téma, smysl nebo účel textu. V úloze je třeba rozhodnout, zda jsou tvrzení v úkolech pravdivá, tj. v souladu s obsahem textu, nebo nepravdivá, tj. obsah tvrzení je v rozporu s textem (technika ANO/NE = TRUE/FALSE).

Úloha 2 obsahuje 4 velmi krátké a jednoduché texty informační povahy a celkem 6 úkolů. Úkoly ověřují dovednost vyhledat konkrétní a předvídatelné informace v textu a v minimální míře také dovednost pochopit hlavní téma, smysl nebo účel textu. Kandidát musí každému úkolu přiřadit jednu alternativu, která nejlépe odpovídá obsahu textu, přičemž alternativy budou použity všechny a některé mohou být správnou odpovědí na více než jeden úkol (technika vícenásobného přiřazení/multiple matching).

Úloha 3 obsahuje 1 středně dlouhý jednoduchý text a celkem 5 úkolů. Úkoly ověřují dovednost vyhledat konkrétní, předvídatelné informace v textu a porozumět jim a pochopit hlavní téma, smysl nebo účel textu. V úkolech je třeba vybrat jednu správnou odpověď z nabídky A–C (technika výběr z nabídky / multiple choice).

Úloha 4 obsahuje 2 krátké jednoduché texty a celkem 3 úkoly. Úkoly ověřují dovednost vyhledat informace v textu a porozumět jim a dovednost porozumět informačnímu obsahu textu jako celku.

V úkolech je třeba vybrat jednu správnou odpověď z nabídky A–C (technika výběr z nabídky / multiple choice).

Do zadání testu je možné si psát jakékoli poznámky, komentáře, označovat správné odpovědi apod. V subtestu Čtení s porozuměním musí být všechny správné odpovědi přepsány do záznamového archu (viz modelové varianta testu [zde](#)). Jenom přepsané odpovědi budou vyhodnoceny.

3.3.2 Část 2: Poslech s porozuměním

Druhou částí zkoušky je subtest Poslech s porozuměním. Má celkem 4 úlohy, každý text (nahrávka) se opakuje dvakrát.

Úloha 1 obsahuje 1 středně dlouhý dialogický text o každodenních záležitostech navozující běžné situace a celkem 7 úkolů. Úkoly ověřují dovednost zachytit konkrétní informace. V úkolech je třeba rozhodnout, zda jsou tvrzení v úkolech pravdivá, tj. v souladu s obsahem textu, nebo nepravdivá, tj. obsah tvrzení je v rozporu s textem (technika ANO/NE = TRUE/FALSE).

Úloha 2 obsahuje 5 krátkých monologů na velmi běžná, každodenní témata a celkem 5 úkolů. Úkoly ověřují dovednost zachytit konkrétní informace. V úkolech kandidát odpověď sám tvoří, a to v délce max. jednoho slova nebo čísla (technika otevřené položky se stručnou odpovědí).

Úloha 3 obsahuje 4 velmi krátké dialogy z různých oblastí každodenního života a celkem 4 úkoly. Úlohou se ověřuje dovednost responzivního poslechu pomocí úkolů, jež simulují komunikační situace, kde má kandidát rozhodnout, která reakce je pro danou situaci nejvhodnější. V úkolech je třeba vybrat jednu správnou odpověď z nabídky A–C (technika výběr z nabídky / multiple choice).

Úloha 4 obsahuje 4 krátké dialogické texty a celkem 4 úkoly. Úkoly ověřují dovednost rozpoznat téma rozhovoru. Ke každému úkolu je třeba přiřadit jednu možnost z nabídky A–F. Dvě možnosti v nabídce jsou navíc (technika přiřazování / matching).

Do zadání testu je možné si během poslechu psát jakékoli poznámky, označovat správné odpovědi apod. Po skončení poslechového subtestu je kandidátům poskytnuta 4minutová pauza, kterou mohou využít na přepsání odpovědí. Jenom přepsané odpovědi budou vyhodnoceny.

3.3.3 Část 3: Psaní

V úloze 1 musí kandidáti napsat text neformálního charakteru, například e-mail kamarádovi. V zadání je v bodech stanoveno, za jakým účelem kandidát píše. Kandidát musí zpracovat všechny body ze zadání. Minimální požadovaná délka produkovaného textu je 35 slov.

V úloze 2 musí kandidáti popsat obrázek či fotografii pomocí otázek ze zadání. Kandidát musí odpovědět na všechny otázky ze zadání. Minimální požadovaná délka produkovaného textu je 55 slov.

Každá úloha je hodnocena samostatně podle specifických kritérií, která se liší v některých detailech a v max. možném počtu bodů; v úloze 1 lze získat max. 12 bodů, v úloze 2 max. 13 bodů. Každou práci hodnotí nezávisle na sobě minimálně dva hodnotitelé a výsledné bodové hodnocení představuje jejich společný konsenzus.

V obou úlohách se hodnotí:

- splnění zadání, tzn. napsání textu, který odpovídá požadovanému typu textu (např. neformální dopis, popis fotografie apod.), splnění všech dílčích požadavků zadání (např. zda jsou zpracovány všechny body/otázky ze zadání) a je-li dodržena požadovaná délka textu;

- organizace textu, tj. jak je text strukturován, členěn (např. oslovení u dopisu, rozloučení, podpis), jak a zda jsou myšlenky/informace logicky řazeny, zda je dodržen styl vzhledem k adresátovi (tykáni/vykání), zda je interpunkce na konci vět správná;
- správnost použité slovní zásoby a její rozsah, tedy např. to, zda jsou prostředky použity funkčně a správně a případné nedostatky nebrání porozumění, a také to, zda je správně jejich pravopisná podoba;
- správnost použitých gramatických prostředků a jejich rozsah a to, zda případné nedostatky nebrání porozumění.

Text se nehodnotí, resp. kandidát získává 0 bodů za danou úlohu, pokud není dodrženo téma, není ani částečně zpracováno zadání, nebo je text nepřiměřeně krátký, tzn. že kandidát napíše v úloze 1 méně než 25 slov nebo v úloze 2 méně než 40 slov.

3.3.4 Část 4: Mluvení

V úloze 1 examinátor pokládá kandidátovi otázky. Kandidát mluví o sobě a své rodině, o své práci nebo studiu, o svých zálibách, o své minulosti, přítomnosti a svých plánech do budoucna. Tato úloha trvá 3–4 minuty.

Příklady otázek:

Jak se jmenujete?

Odkud jste?

Jaké je vaše povolání/profese?

Máte bratra nebo sestru?

Které jazyky ještě umíte?

Co rád/a děláte ve volném čase?

Seznam otázek není vyčerpávající, examinátor otázky a jejich počet mění podle vývoje rozhovoru.

V úloze 2 hovoří kandidát s examinátorem. Jejich úkolem je výměna informací ve dvou simulovaných komunikačních situacích. Postupně jsou rozdány 2 sady kartiček – examinátor nejprve na základě pomocných bodů položí 5 otázek kandidátovi, který na jeho otázky odpovídá na základě informací uvedených na své kartě (leták, mapa, informace na vývěskách atd.). Poté tvoří stejným způsobem 5 otázek kandidát a examinátor na jeho otázky odpovídá podle informací na své kartě. Tato úloha trvá 5–6 minut.

Příklad situací: informace o muzeu, knihovně, sportovním utkání, filmu, galerii, restauraci, hotelu, bance, poště, cestovní kanceláři, nemocnici, univerzitě, instituci, organizaci, firmě, oslavě, výletu apod.

Příklad sady kartiček pro úlohu 2:

Examinátor: Jsme kamarádi. Jdeme spolu do muzea. Zeptejte se mě na informace.

(kandidát) Otázky	(examinátor) Odpovědi
<p style="text-align: center;">Muzeum</p> <p style="text-align: center;">Co / vidět?</p> <p style="text-align: center;">Otevřeno / víkend?</p> <p style="text-align: center;">Studentská vstupenka / Kč?</p> <p style="text-align: center;">Parkoviště?</p> <p style="text-align: center;">Koupit / pohlednice?</p>	<p style="text-align: center;">Muzeum letectví</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">Uvidíte více než 70 letadel</p> <p style="text-align: center;">Otevřeno denně 10:00–18:00</p> <p style="text-align: center;">Obchod s knihami a pohlednicemi</p> <p style="text-align: center;">Velké parkoviště zdarma pro návštěvníky muzea</p> <p style="text-align: center;">Vstupenky: dospělí 100,- Kč studenti 70,- Kč</p>

V každé úloze se hodnotí:

- splnění zadání, tzn. zda výpovědi odpovídají zadání (kandidát odpovídá na položenou otázku či tvoří správnou otázku) a zda jsou srozumitelné po stránce obsahové; míra examinatorovy pomoci;
- správnost použité slovní zásoby a její rozsah, zda jsou prostředky použity funkčně a správně a případné nedostatky nebrání porozumění;
- správnost použitých gramatických prostředků a jejich rozsah a to, zda případné nedostatky nebrání porozumění.

Za všechny úlohy dohromady se hodnotí:

- ústní interakce, tj. jak kandidát reaguje na otázky examinatora, zda jsou informace předávány správně a zda jsou zvládnuty jednoduché rutinní výměny;
- fonologická kompetence (výslovnost a intonace).

Možný vliv mateřského jazyka (na výslovnost a intonaci) nebrání porozumění se nepenalizuje. Pokud je ale výkon kandidáta kvůli výslovnosti nesrozumitelný, nelze ho dále hodnotit a za ústní část zkoušky získává celkově 0 bodů.

Pokud není naplněno zadání některé z úloh, je kandidát hodnocen v dané úloze 0 body.

Mluvení je pro účely hodnocení, revizí hodnocení a archivace nahráváno na diktafon.

3.4 Zadávání zkoušky a postup při řešení a zápisu odpovědí

Průběh zkoušky řídí proškolený administrátor. Ten kandidáty informuje o průběhu zkoušky a celou organizaci zkoušky řídí. Instruktažní video ze zadání zkoušky najdete [zde](#).

Mezi subtesty (částmi zkoušky) je přestávka (viz tabulka v oddíle 3.1). Pořadí kandidátů v ústní části zkoušky se losuje, proto je přestávka mezi Psaním a Mluvením pro každého kandidáta jiná. Pořadí kandidátů je vyvěšeno na dveřích místnosti, kde se bude zkouška z Mluvení konat.

U všech tří písemných subtestů (Čtení s porozuměním, Poslech s porozuměním a Psaní) mají kandidáti zadání testu a záznamový arch. Do zadání testu si můžou psát jakékoli poznámky či správná řešení. Správné odpovědi je ale třeba přepsat do záznamového archu, protože hodnotit se budou pouze řešení zapsaná v záznamovém archu (ve Čtení a Poslechu) nebo na vyznačeném místě (v Psaní). Titulní strana zadání testu obsahuje pokyny, jak zapisovat řešení. Záznamový arch obsahuje příklady správného záznamu řešení.

Na konci subtestu Poslech s porozuměním mají kandidáti 4 minuty na přepsání řešení do záznamového archu, ale v části Čtení s porozuměním a Psaní se čas na přepsání odpovědí do záznamového archu neposkytuje, je třeba si proto dobře naplánovat čas.

V žádné části zkoušky není dovoleno používat slovník, elektronické přístroje ani jiné materiály.

4 Sestavování srovnatelných variant testu

Naším cílem je připravovat takové testové varianty, o kterých můžeme říci, že jsou srovnatelnými (ekvivalentními) nástroji, jež ověřují stejný obsah a konstrukt stejným způsobem, a dále také, že výsledky (dosažené skóry) z různých variant lze přímo porovnávat.

Vzhledem k některým omezujícím podmínkám (velmi nízký počet kandidátů, omezené možnosti pretestací, z toho plynoucí nemožnost standardního využívání postupů IRT² a ne zcela spolehlivé závěry prováděné klasické analýzy testů, dále pevně daný hraniční skór odpovídající 60 % z bodového maxima) řešíme otázku ekvivalence testových variant následujícími kroky:

4.1 Před zkouškou

4.1.1 Vývoj úloh

1. Každá varianta subtestu CCE–A2 je připravována autorským týmem podle předem stanovených specifikací.
2. Každá položka a každý text procházejí několika fázemi moderací a posouzením týmem vyškolených externích i interních spolupracovníků.
3. Všechny úlohy se pretestují (ověřuje se jejich konstrukční kvalita a psychometrické vlastnosti) na dostupném vzorku, pretesty se statisticky vyhodnocují³ a úlohy se v případě potřeby upravují.
4. Všechny úlohy procházejí tzv. standard settingem, tj. expertním posuzováním s cílem stanovit minimální hranici pro úspěšné složení zkoušky. Úkolem posuzovatelů je určit skór, který by v dané úloze získal tzv. minimálně kompetentní kandidát (MKK) dané úrovně, zde tedy A2. Koncept MKK byl definován pro všechny úrovně v rámci dílčího projektu monitoringu kvality.

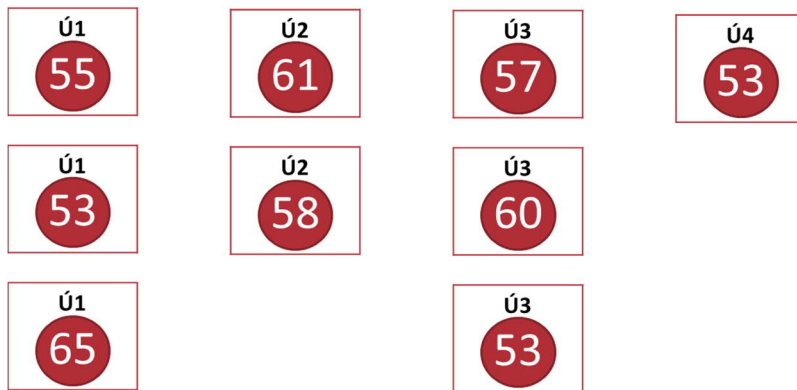

Obrázek 1: Standard setting – posuzovatelé mají na mysli minimálně kompetentního kandidáta A2, tj. kandidáta, který by na úrovni A2 ještě uspěl, a určují, jaký skór (počet bodů) by v dané úloze získal.

² Item Response Theory

³ Software REMARK (p-value, index pbi, četnost voleb alternativ, Cronbachovo alpha apod.)

5. Každá úloha je poté vložena do banky úloh. Jsou u ní známy výsledky z pretestů, stanovený hraniční skór pro MKK a také další popisné charakteristiky (téma, žánr, ověřované specifické cíle apod.).

Obrázek 2: Úlohy připravené pro použití v testu prošly standard settingem, u každé je známý dílčí hraniční skór – takový, který by získal MKK, a jsou vloženy do banky úloh.

4.1.2 Sestavování variant testu

6. Při sestavování variant si plně uvědomujeme, že při výše zmíněných omezeních není dosažení absolutně ekvivalentních variant možné bez dalších opatření. Sestavování testových variant se proto děje pomocí tzv. modelování. Modelování je interní termín, kterým zjednodušeně popisujeme proces, kdy se varianty sestavují (kombinují) tak, aby se součet dílčích hraničních skóků úloh (stanovený expertním posuzováním) co nejvíce blížil hodnotě 60 % (obrázky 4, 5 a 6).

Obrázek 4: Ideální stav je takový, kdy z banky úloh sestavíme varianty testu, kdy je průměr dílčích hraničních skóků roven 60 %.

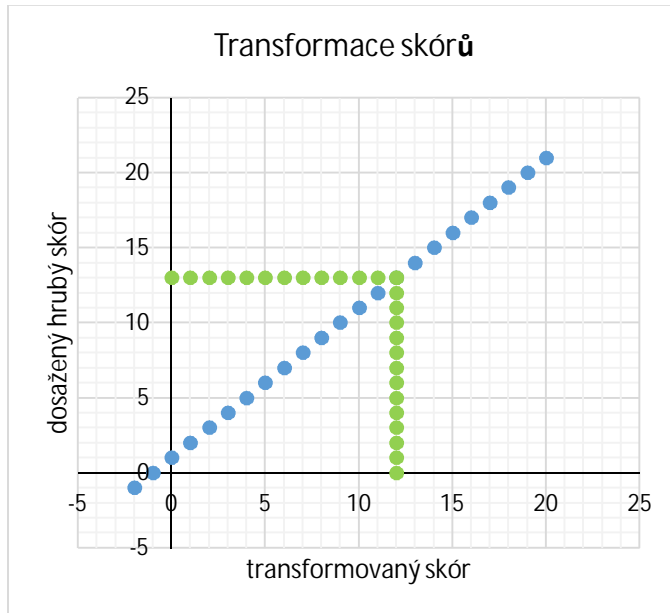
Obrázek 5: Zde je hraniční skór sestavené varianty testu nižší, než je třeba, 56 %, proto některé úlohy nahradíme jinými, jsou-li k dispozici⁴ – modelujeme testovou variantu tak, abychom se co nejvíce přiblížili 60% hranici.

Obrázek 6: Nová testová varianta již má hraniční skór velmi blízky 60% hranici. Tato varianta je použita do ostrého testování.

⁴ V některých případech je výměna úloh komplikována např. tím, že úlohy nesmějí mít podobné téma.

7. Pokud není možné modelováním sestavit variantu tak, aby se hraniční skór neodchyloval od 60 %⁵, pak je předem stanoven interval na skórové škále, o kolik budou muset být výsledné hrubé skóry kandidátů transformovány, tj. („posunuty“ nahoru nebo dolů) tak, aby byla tato odlišnost vyrovnána (obrázek 7). Ke každé testové variantě je předem stanoven interval na skórové škále, o kolik budou muset být hrubé skóry kandidátů transformovány.

Obrázek 7: Transformovaný skór představuje výsledek v modelové variantě subtestu Čtení s porozuměním CCE–A2 (ke stažení [zde](#)), kde hraniční skór pro MKK stanovený panelisty během standard settingu odpovídal 13 bodům z 20. Test by tedy byl pro MKK lehčí. Po započtení statistické chyby a intervalu spolehlivosti je dosažený hrubý skór každého kandidáta „posunut“ o jeden bod směrem dolů. Zelená bodová linie je jakousi převodní linií pro MKK. Od ní je odvozena další transformace, např. kandidát, který získal v této variantě 13 bodů, dostane po transformaci 12 bodů a ještě uspěje; kandidát, který získal bodů 12, dostane 11 bodů a neuspěje. (Může samozřejmě nastat i případ, kdy bude třeba skóry převést směrem nahoru, tedy např. z 15 bodů na 16.)

4.1.3 Ostré testování

Pro každý zkušební termín je použita jedinečná varianta testu.

4.2 Po zkoušce

1. Výsledky kandidátů jsou statisticky zpracovány a vyhodnoceny a každému kandidátovi je na základě počtu správných odpovědí přidělen tzv. hrubý skór.
2. Pokud nebylo možno modelováním sestavit variantu tak, aby se hraniční skór neodchyloval od 60 %, je výsledek každého kandidáta lineárně transformován (viz výše bod 4.1.2, obrázek 7).

⁵ O jeden a více bodů hrubého skóru. Také je třeba počítat s tzv. směrodatnou chybou odhadu, kterou je zatížen dílčí hraniční skór úloh při standard settingu. Tyto dvě hodnoty zohledňujeme při přípravě transformačního přepočtu.

3. Na základě výsledků je učiněno rozhodnutí, zda kandidát uspěl, nebo neuspěl. Výsledky se kandidátům sdělují on-line za 30 dnů od termínu zkoušky [zde](#). Osvědčení se kandidátům zasílá poštou na adresu uvedenou v přihlášce.

4.2.1 Osvědčení (Certifikát)

Osvědčení se vydává v češtině a angličtině a obsahuje výsledky kandidáta v jednotlivých subtestech a také popis dané úrovně zkoušky. Více informací [zde](#).